

Александър се радовалъ, като ги глѣдалъ чи  
правили толкѣ радости, и рекъхъ имъ: О при-  
атели мои Игемони! Прочее днесъ искамъ да се  
радовате повече отъ всяко друго време. Като  
рекълъ тѣа дѣмъ станалъ, и отишълъ въ кѣ-  
шата си, сѣдналъ на одържтъ си, и размыш-  
лявалъ, съ какъвъ способъ да ги почте повече.  
Тѣи проклетите тогава се смигнали единъ другъ  
за да го ѹтроватъ, и рекли на Бронса да пре-  
готви ѹтровата, за да мѣ а даде да а испіе  
съ вѣното, когато го поздраватъ, и пратили Ми-  
диса да мѣ рече да излѣзне вънъ. Отишълъ  
Мидисъ и рекълъ мѣ: О царю мой! вънъ те  
искатъ пріатели те искрѣнный, за да те ви-  
датъ и да се веселатъ заедно съ тебе. Алек-  
сандръ тѣтакси излѣзналъ, отишълъ, и сѣд-  
налъ на мѣстото си за да се радова съ тѣхъ.  
Тогавъ развращенните мѣ пріатели, поздрави-  
ли го за да піе, и смигнали на Бронса да мѣ  
даде отровата. Презловнѣо Бронсъ като былъ  
готовъ на злото, тѣрналъ отровата тѣтакси въ  
чашата въ вѣното, и го почерпалъ.  
ОТРОВАТА ПРИНОСЯ БОЛѢСТИ НА АЛЕКСАНДРА.

Александръ като испилъ отровата, заминалосе  
много време догдѣ да го привземе. Станалъ  
былъ и се разхождалъ около трапезата, и при-  
глѣдалъ съ радость пріатели те си, като пили,  
и ги принѣждавалъ да се радоватъ. Тамо ка-  
то стоелъ, закачели колѣстите да мѣ обвѣрта-  
ватъ сѣрдцето, и закачили да дѣмъ. О при-  
атели мой! какво е това зло, гдѣто ми дойде  
на сѣрдцето, което ми обвѣртъ червата, и като  
воеостра сабъ преминѣва презъ сѣрдцето ми.